

Dansk Ugeskrift.

Anden Nøkke.

M. 190.

En uventet Tilvoegt til den danske Flora.

Meddeelt af Candidat J. Lange.

T Sommeren 1845 opdagedes paa Byggepladsen udenfor Thorvaldsens Museum adskillige for den danske Flora fremmede Planter, og da disse alle befandtes at være Planter, som vore i Italien, var det efter indhentede Oplysninger let forklarligt, hvorledes de vare fremkomne netop paa dette Sted. Da nemlig de senest hidkomne thorvaldsenske Arbeider udpaakedes, blev det Hø, som havde tænt dem til Emballage fra Rom, udskistet paa Bladsen udenfor Museet, hvor iforveien endel los Jord og Muurgruus var opdynget. Vi ere berettigede til at antage, at mange af de Planter, som udgjorde Bestanddelene af det romerske Hø, have været forsynede med Frø, som, idet en passende Jordbund forefandtes, er fremspiret i Mængde. Resultatet heraf har været, at omrent 25 Arter i Sommerens Løb have blomstret og tildeels haaret Frugt, desuden ere flere endnu ubestemte Arter forefundne, som ikke have blomstret, deels fordi de ere vedvarende Værter, som ikke blomstre det første Aar, deels fordi det ugunstigere Clima ikke har tilladt dem at udvikle Blomster. De hidtil bestemte Planter tilhøre forskellige Familier, dog ere de fleste Bælleplanter og Græsarter (af forstnævnte Familie ialt 6, nemlig 4 af Slægten Trifolium (Kløver) og 2 Medicago (Lucerne) Arter, af sidstnævnte Familie ialt 14.

Da adskillige af de her omtalte Planter have haaret modent Frø i rigelig Mængde, synes det rimeligt at disse ville vedligeholde sig paa det Sted, hvor de vore, ogsaa i de følgende

gende Nar, og mange af dem kunne muligvis, naar den paa Bladsen samlede Jord engang udkjøres, udbrede sig videre. Skulde nogle af dem udbredes sterket nok til at der i Fremtiden funde være Spørgsmaal om at optage dem i danske Planteregnelser, da ffjønnes det ikke at man turde negte dem Indsøret fordi man tilfældigvis har den Fordeel at kjende Maaden, hvorpaa de ere komne til os, naar man ansyrer som danske mange andre Planter, der vore forvildede omkring Byerne, i Sæden osv., f. Ex. Klinten, Kornblomsten o. fl., hvilke upaatvivleligt i sin Tid ere indførte uden at man dog almindeligvis er i Stand til at bestemme Tiden, da de indvandrede, eller Stedet, hvorfra de ere komne.

Nettelse af en paafaldende Feil, Aalborg Stift betraffende, som findes i flere danske Geographier.

Af Bisop N. Høgtmann.

Aalborg Stift er, med Undtagelse af Aalborg By tilligemed sammes Landsogne og tvende Annensogne, beliggende nordenfor Liimfjorden. Dette Stift er saaledes, paa lidet nær, siden Havets Gjennembrud ved Agger, et omflydt Land eller en stor Ø. Det indebefatter Landstaberne Vendsyssel, Hanherrederne, som Arent Berntsen kalder en sær Provinds af Vendsyssel, Thylund og Morsøe samt nogle mindre Øer, der deels ligge i Liimfjorden, deels i Kattegat. Kun Stiftets Hovedstad med tilhørende Landdistrict ligger sondenfor Liimfjorden og egentlig udenfor Stiftet. Dersor siger ogsaa Arent Berntsen, at Aalborg er beliggende i Viborg Stift. Det samme siger ogsaa i Danse Atlas; men deri bemærkes tillige, at